

І У НАС, ЯК У ВАС

Зміни останніх років різко перевернули все наше життя: і в політиці, і в економіці, абсолютно у всьому. Дещо вже відомо, як діяти, як працювати, в іншому — невизначеність. Та й закони поки що не працюють на повну силу. Однак для селянина одвічні турботи — чесно робити свою справу, яку за нього не зробить ніхто, нагодувати себе і інших. А поряд з цим, повсякденні проблеми.

На відміну від інших сіл району села, що розміщені на території Горбаківської сільради, можна віднести до більш заможніших. Адже протягом тривалих років економічно міцний колгосп, високі заробітки в хліборобстві і, звичайно, від цього й добробут, соціально-побутові умови праці. Один лише факт, що в особистому користуванні трудівників є

276 легкових автомашин, свідчить про заможність. А скільки б їх ще було, коли б можна вільно купити, не чекаючи довгі роки, коли надійде твоя черга.

Ще одна радісна новина — будуться люди в селі, не полишають рідних гнізд. Лише минулого року звели 18 будинків. В нові домівки поселилися сім'ї електрика Володимира Тхорука, шофера Сергія Миронюка, колгоспника Миколи Степанюка, завідуючого фермою Валерія Кирилюка та багатьох інших. А для будівництва в нинішньому році взяли земельні ділянки ще 17 чоловік. Чи багато це? Думаю, при нинішньому дефіциті будівельних матеріалів, немало. Але коли молоді сім'ї беруться зводити собі гнізда, значить, молодітимуть села. Тим більше,

якщо співставити ще дві цифри, то ми побачимо, що і в нас не досить завидне становище з омолодженням. В селах сільської Ради проживає 1554 пенсіонери і 1264 чоловіки працюючих. Так що молодих не так і багато. Вони стараються по інерції здебільшого податися до міста. Що ж покажуть наступні роки? Мабуть, в цей складний час більшість залишатиметься працювати на селі. Адже ціни на продовольчі товари такі, що ювністю задовольнити свої потреби в місті навряд чи вдасться. Тут вже на силу людей пенсійного чи передпенсійного віку не варто сподіватися.

Інколи мене запитують — чи беруть у вас землю? Поки що не дуже. Звичайно, земельна реформа розв'язала руки кожному хліборобо-

ві. Але люди вичікують, не розганяються на багато гектарів. Скажімо, минулого року задовольнили заяви тих, хто хоче більше мати землі. Виділили їм 207,4 гектара ріллі, 107 гектарів сінокосів та 263 гектари випасів. Окремі взяли по 1—2 гектари землі, зокрема Д. І. Майстров, П. Ф. Кравчук, Д. М. Попіка, В. Г. Столярчук. Але на більше ніхто не наслідився. Зрозуміла причина: коні, реманент, трактор, паливо та ще багато дечого потрібно. Голими руками на тих гектарах не розженешся.

Щоправда, деякі наші сільські умільці готують свою базу, щоб не бути в залежності у інших. Із списаної техніки виготовляють трактори, дістають запасні частини. Останнім часом у селах з'явилося 11 штук

такої саморобної техніки. Здебільшого вона в тих, кого знають як майстрів на всі руки чи любителів-раціоналізаторів. Зокрема, обзавелися тракторами Ф. І. Галан, М. В. Хомич, Р. А. Кожан, Р. В. Бестюк, С. М. Куприянов, М. Д. Пастушок та ще деякі їх колеги. Безумовно, це і буде великою підмогою у веденні домашнього господарства. Для всього потрібен час, серйозна підготовка до якоїсь справи. А тут же не так просто. За один рік всього не зробиш.

По якому шляху йтимемо далі — це вирішувати громаді. Але впевнена, що незабаром на селі приживуться різні форми господарювання, і одне другому не заважатиме. Головне, пройти цей перехідний період, зберегти все те краще, що ми мали, і зробити так, щоб село стало ще багатшим.

О. ГУМЕНЮК,
секретар виконкому Горбаківської сільської Ради народних депутатів.